

POSTANOWIENIE

Dnia 13 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Szewczyk

w sprawie **E. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 13 sierpnia 2014 r.,
zażalenia oskarżyciela prywatnego na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału
Karnego Sądu Apelacyjnego
z dnia 23 czerwca 2014 r.,
o odmowie przyjęcia wniosku E. K. o wznowienie postępowania w sprawie ...
446/10 Sądu Rejonowego w Z., zakończonej prawomocnym postanowieniem Sądu
Okręgowego w Ł. z dnia 11 marca 2011 r. (... 32/11)

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku E. K. o wznowienie postępowania karnego zakończonego postanowieniem Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 11 marca 2011 r., ... 32/11, gdyż wniosek jest niedopuszczalny z mocy ustawy.

Na powyższe zarządzenie E. K. złożył zażalenie, w którym nie precyzując zarzutu odwoławczego, powołał się na opinię prawną Departamentu Prawa Karnego Ministerstwa Sprawiedliwości, z której wynika, iż w przedmiotowej sprawie doszło do naruszenia art. 488 § 2 k.p.k., co uniemożliwiło ustalenie sprawców przestępstw. Wskazał ponadto, że pogląd zaprezentowany w skarżonym zarządzeniu spotkał się z krytyką przedstawicieli doktryny.

E. K. wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Postanowieniem z dnia 28 lutego 2011 r., ... 446/10, Sąd Rejonowy w Z. uznał akt oskarżenia wniesiony przez E. K. za bezskuteczny, z uwagi na niezuzpełnienie w zakreślonym terminie jego braków formalnych. Rozstrzygnięcie to zostało utrzymane w mocy postanowieniem Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 11 marca 2011 r., ... 32/11.

Przepis art. 540 § 1 k.p.k. przewiduje możliwość wznowienia postępowania sądowego zakończonego prawomocnym orzeczeniem. Wynika stąd, że wznowienie może dotyczyć nie tylko postępowania zakończonego prawomocnie wyrokiem, lecz także postanowieniem. To ostatnie musi być postanowieniem kończącym postępowanie sądowe. W orzecznictwie przyjęto, że tego rodzaju orzeczeniem na gruncie wykładni art. 540 § 1 k.p.k. jest postanowienie, które rozstrzyga o odpowiedzialności karnej i to w zakresie, w którym korzysta z powagi rzeczy osądzonej (por. postanowienie SN z 29 stycznia 2008 r., IV KO 118/07, postanowienie SA w Lublinie z 25 stycznia 2006 r., II AKo 9/06). Pogląd ten, wbrew wywodom skarżącego, nie jest odrzucany przez przedstawicieli doktryny.

Należy stwierdzić, że postanowienie o uznaniu za bezskuteczny aktu oskarżenia wniesionego przez oskarżyciela prywatnego z uwagi na niezuzpełnienie braków formalnych, nie zalicza się do postanowień kończących postępowanie sądowe w rozumieniu art. 540 § 1 k.p.k. Nie rozstrzyga ono bowiem w żaden sposób o odpowiedzialności karnej, gdyż jest orzeczeniem odnoszącym się wyłącznie do kwestii proceduralnych. Za powyższym przemawia w szczególności fakt, iż wydanie postanowienia o uznaniu za bezskuteczny prywatnego aktu oskarżenia, nie wyklucza możliwości ponownego wniesienia tego aktu.

Wobec powyższego trafnie stwierdzono w kwestionowanym zarządzeniu, że wniosek E. K. jako niedopuszczalny z mocy ustawy, nie może zostać przyjęty.

Podsumowując, Sąd Najwyższy utrzymał zaskarżone zarządzenie w mocy.

